

מ"ת 62463/07/17 - מדינת ישראל נגד א.א., א.א., ש.א.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 62463-07-17 מדינת ישראל נ' א'(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 306808/2017

בפני מבקשים נגד משיבים
כבוד השופט ד"ר עמי קובו
מדינת ישראל
1. א.א. (עציר)
2. א.א.
3. ש.א.

ב"כ המבקשת: עו"ד ליטל שירי

ב"כ המשיבים: עוה"ד שוקרי אבו טביק וחי אוזן

החלטה

רקע

1. בקשה למעצר המשיבים עד תום ההליכים בעניינם.

בד בבד עם הבקשה הוגש נגד המשיבים כתב אישום אשר מייחס להם עבירת **חטיפה בצוותא**, לפי סעיף 369 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, המשיבים 1-3, וכן ע.א. (להלן: "ע") (להלן: "הקטין") וי.א. (להלן: "המתלונן"), הינם אחים. ז.א.ע. (להלם: "ז") הוא קרוב משפחה. המתלונן התארס ל ר.א.ג. (להלן: "הארוסה") חרף התנגדות משפחתו, לרבות המשיבים. במועדים שאינם ידועים, עובר לינואר 2017, רכש המתלונן תכשיטים עליהם שילם באמצעות המחאות נדחות. בינואר 2017 עזב המתלונן את בית אימו והפסיק לשלם את התשלומים, כתוצאה מכך אחיו של המתלונן שילמו את התשלומים.

ביום 12.7.17 הגיעו המשיב 1 ושני אחרים ברכב מאזדה לבית משפחתה של הארוסה והחנו את הרכב מול הבית, יצאו מהרכב והמתינו במקום. כחצי שעה מאוחר יותר, הגיעו המשיבים 2-3 והקטין ברכב יונדאי למקום, החנו את הרכב מאחורי המאזדה והצטרפו לעמוד ליד האחרים. זמן קצר לאחר מכן נכנס המשיב 1, ע' ואדם נוסף אל חצר הבית ושוחחו עם ע.א.ג., אביה של הארוסה, ובמהלך השיחה דרשו כי המתלונן ישיב להם את הכסף עבור התכשיטים. ע.א.ג. התקשר למתלונן וביקש ממנו להגיע לבית כדי ליישב את הסכסוך, והמתלונן הגיע לבית. מיד לאחר מכן הניעו המשיבים את הרכבים והסיעו אותם אל הכביש כך שהם בלטו אל נתיב הנסיעה. בשלב זה יצא אדם שזהותו אינה ידועה מתוך המאזדה ורץ אל הבית. **המשיבים 2-3 יצאו מהיונדאי והמתינו ברחוב סמוך לרכבים. מיד בהמשך לכך, תפסו המשיב 1, ע' והאחרים את המתלונן ומשכו**

אותו בכוח מהבית אל המאזדה. המשיבים 2-3 הצטרפו אל המשיב 1 והכניסו את המתלונן לתוך המושב האחורי במאזדה, חרף התנגדותו וצעקותיו, וזאת תוך שימוש בכוח ובאלימות כלפיו. במקביל נסעה היונדאי ונעמדה באמצע נתיב הנסיעה מאחורי המאזדה, כך שהיא מונעת מעבר של כלי רכב נוספים בנתיב הנסיעה. לאחר שהכניסו את המתלונן למאזדה, נכנסו הנאשם 1, ע' והאחרים למאזדה ונמלטו מהמקום תוך שדלת הנוסע מאחורי הנהג פתוחה. תוך כדי כך נכנסו המשיבים 2-3 ליונדאי ונמלטו עם הקטין בעקבות המאזדה. כעבור זמן קצר נעצרה היונדאי על ידי שוטרים שהגיעו למקום ואילו המאזדה המשיכה בנסיעה ונעצרה בשעה 22:30 במועצה המקומית חורה כשבאותה עת היו בה המתלונן, ז' ומשיב 1 אשר נהג ברכב.

3. ב"כ המשיבים חלקו על קיומן של ראיות לכאורה, וטענו כי יש חולשה ראייתית בנוגע לשלושת המשיבים וכי גדר המחלוקת בעיקר הינו בפן המשפטי כאשר אין המדובר בעבירה של חטיפה, אלא לכל היותר בעבירה של כליאת שווא.

טיעוני הצדדים

4. לטענת ב"כ המבקשת, עו"ד ליטל שירי, הטענה לפיה העובדות המתוארות אינם מהוות את עבירת החטיפה, מקומה להישאר כטענה מקדמית בהליך העיקרי ולא במסגרת הראיות לכאורה. עם זאת, על פי ספרו של קדמי עבירת החטיפה מוגדרת כשלילה אמיתית של חופש התנועה של החטוף, באופן שבו נכפה עליו בכוח או באיומים ללכת מן המקום בו הוא נמצא. מעובדות כתב האישום והראיות שיפורטו להלן עולה כי המקרה דנן הוא מקרה מובהק של חטיפה.

ראשית, סרטון מצלמות האבטחה של העירייה מתעד את הגעת המאזדה והיונדאי לבית, לרבות דמויות היוצאות מרכבים אלו וממתינות במקום. בהמשך ניתן לראות את החטיפה עצמה ואת תנועת הרכבים. ניתן לראות 3 אנשים אוחזים אדם שמנסה להיאבק ולוקחים אותו לכיוון המאזדה. בהמשך נראה כי מצטרפים אליהם 2 אנשים נוספים שעמדו ברחוב ויצאו מרכב היונדאי. אמנם לא ניתן לזהות בסרטון דמויות ואולם יש בו כדי להשמיט את הקרקע תחת טענת המשיב 1 לפיה המתלונן הסכים לעלות ולנסוע עימו לדרום הארץ. כמו כן ראיות נוספות בתיק משלימות את הפער לגבי הדמויות הנראות בסרטון. צפיה בסרטון מלמדת באופן חד משמעי כי המשיבים 2 ו-3 חברו למשיב 1, ע' והאחרים לצורך ביצוע החטיפה. ניתן לראות כי הם מגיעים למקום, חונים בצורה מסודרת מאחורי רכב המאזדה וחוברים לאנשים שכבר נמצאים במקום. בשלב מסוים ניגשים חלק מהחבורה לבית הארוסה ואחרים נכנסים לרכבים ומזיזים אותם. בהמשך מתוך היונדאי יוצאים שני אנשים אשר מצטרפים לאנשים אשר מביאים בכוח את המתלונן, היונדאי נוסעת בשלב זה אל תוך הנתיב וחוסמת את מעבר כלי הרכב ולמעשה מגוננת על המאזדה. בהמשך נוסעת היונדאי בעקבותיה של המאזדה.

מהודעותיו של ע.א.ג., אביה של הארוסה, עולה כי ביום האירוע הגיעו אליו אחיו של המתלונן וטענו בפניו כי המתלונן הוא גנב ורמאי ועליו להחזיר את הכסף והתכשיטים שלקח. 3 אחים ישבו אצלו בתוך הבית ומחוץ לבית היו עוד 5-6 אחים. הוא התקשר למתלונן וביקש ממנו להגיע, כאשר הוא הגיע האחים יצאו אליו ואמרו לו לבוא עימם. הוא לא רצה ואז הם סחבו אותו ולקחו אותו ברכב. סחבו אותו 3-5 אנשים כי הוא לא רצה ללכת, הוא קרא לארוסתו ואמר שאינו רוצה ללכת איתם. הם הכניסו אותו לרכב לבן.

מהודעותיו של המתלונן עולה כי ארוסתו התקשרה אליו וסיפרה לו שאחיו יושבים עם הוריה וביקשה שלא יגיע. הוא החליט ללכת בכל זאת כדי ליישר את ההדורים. עוד לפני שנכנס לחצר הפנימית האחים שלו תפסו אותו והעלו אותה למאזדה והוא התעלף. סה"כ היו 3-4 אנשים, היו שם אחיו א' וע'. לא הלך מרצונו החופשי, התנגד.

א' ועוד מישהו העמיסו אותו לרכב. אחיו רצו לקחת אותו לשייח' שיוציאו ממנו את הכישוף.

מהודעת הארוסה עולה כי הייתה בבית כאשר המתלונן התקשר אליה ואמר לה שהוא מגיע כי האחים שלו שם. הייתה בחדר בזמן שאביה היה בסלון עם ע' וא'. אחר כך שמעה צעקות וראתה כי לקחו את המתלונן בכוח והעמיסו אותו בכוח לרכב לבן. עוד לפני שהוא נכנס הביתה החלו הצעקות. לא שמה לב כמה אנשים היו ולא זיהתה אנשים. לקחו אותו ברכב בכח. הוא התנגד, צעק והשתולל.

עדות איתיאל הרמן, עד ראיה אשר רכבו עמד מאחורי היונדאי שחסמה את נתיב הנסיעה, מתאר כי ראה 8-9 אנשים סוחבים בחור, אשר ניסה להתנגד ונפל לרצפה. הבחור תפס בגג הרכב וניסה לדחוף את עצמו החוצה, אבל הם דחפו אותו פנימה בצורה אלימה. ראה את האנשים נכנסים לרכבי המאזדה והיונדאי והתקשר למשטרה. נסע אחריהם, הגיעו לכיכר ונעצרו, המאזדה עקפה רכב ואז העד איבד אותה. דיווח את המספר למשטרה ותוך כדי המשיך בנסיעה אחרי היונדאי בקשר עין רצוף עד אשר נעצרה על ידי השוטרים.

בנוסף ישנן שיחות למוקד 100 של המשטרה הן של הארוסה והן של עדי הראייה מהן עולה האותנטיות באשר לדיווחים שלהם. וכן דוחות פעולה המתארים את תפיסת המשיבים 2 ו-3 ביונדאי לאחר האירוע.

הודעת הקטין, אחיהם של המשיבים, המאשר כי הגיע ברכב היונדאי עם משיבים 2 ו-3 למקום ופגשו במשיב 1 ובע' וכי היונדאי חסמה את התנועה. לציין כי המשיבים 2 ו-3 טענו בחקירתם כי כלל לא היו במקום.

הודעות משיב 1 המתאר כי פגש את המתלונן במקום ונסע איתו לדרום כאשר ז' נמצא עימו כל אותה העת, אך טוען כי המתלונן נכנס עימו למאזדה מרצונו וזאת בניגוד מוחלט לעדויות האחרות והסרטון. המשיב 1 רשום כבעלים של רכב המאזדה.

לאור זאת עתרה ב"כ המבקשת לקבוע כי ישנה תשתית ראייתית לכאורה נגד שלושת המשיבים.

5. לטענת ב"כ המשיבים, עוה"ד שוקרי אבו טביק וחי אוזן, מהראיות בתיק לא ניתן להוכיח כי כוונתם של המשיבים היתה לחטוף את המתלונן כדי להרע לו או לפגוע בו. המשיבים הינם אחיו של המתלונן. משפחתו של המתלונן התנגדה לאירוסיו בשל גילו הצעיר ורצונם שיצא ללמוד בחו"ל. המתלונן רכש לארוסתו תכשיטים אשר לא יכול היה לשאת בעלותם ואף עזב את הבית ועבר להתגורר בביתו אביה של הארוסה. המשיבים נפגעו מהתנהגותו וסברו כי הוא כושף וביקשו לקחת אותו לטיפול אצל השייח' בדרום הארץ. המתלונן מאשר בהודעתו כי האחים שלו תפסו אותו והעלו אותו למאזדה וכי הם רצו לקחת אותו לשיח' שיסיר ממנו את הכישוף. המתלונן סיפר כי נכנס ללחץ ואיבד את ההכרה. הוא הכחיש כי הוא חושש לספר את האמת וטען כי הוא אינו מאוים על ידי אף אחד וכן כי לא זכור לו שהוא התנגד ושם היה חש בסכנה שהם יפגעו בו לא היה מגיע לאזור. המתלונן מסר במשטרה כי לא חש בסכנה או בחטיפה ואמר כי ארוסתו צעקה כי היא חשבה שזו חטיפה אבל הוא אמר לה שלקחו אותו לשייח' לטיפול. המתלונן מסר כי בעיניו אין מדובר באירוע של חטיפה אלא במטרה לטפל בו. משיב 1 מאשר כי הגיע לבדו ביום 12.7.17 לבית הארוסה לראות את המתלונן ולדבר על ליבו. משיב 1 מכחיש כי חטף את המתלונן, לטענתו הוא שוחח עם המתלונן והוא הסכים לעלות לרכב ולנסוע עימו. כאשר לאחר מכן אכן נסעו יחד לשייח' וכאשר המשטרה עצרה אותם היה המתלונן ישוב ברכב באופן נינוח וללא כל סימני מצוקה. חיזוקים לגרסה זו ניתן למצוא בהודעתו של אבי הארוסה שטען כי האחים אמרו למתלונן לבוא עימם לשייח' והוא לא רצה והם סחבו אותו ולקחו אותו באוטו, לדבריו האחים לא תקפו אותו. עוד חיזוק ניתן למצוא בהודעת הארוסה שם מסרה כי שמעה צעקות ויצאה החוצה וראתה כי לקחו את המתלונן בכוח והעמיסו אותו לרכב לבן. בהודעה השניה מסרה כי הסיבה שצעקה היתה

חששה משום שהוא בעלה וכשנשאלה מדוע טענה שחוטפים אותו אמרה כי הבינה שלוקחים אותו לשייח' לטיפול.

באשר למשיבים 2 ו-3 הם מכחישים כי היו מעורבים בחטיפה וכן הכחישו כי היו במקום. ואולם נוכח עדותו של אחיהם הקטין, וכן נוכח עדות עד הראיה הרי שישנה הסכמה בדבר ניצוץ ראייתי בכל הנוגע לנוכחותם במקום ואולם לא לחלקם ולא להוראות החיקוק המיוחסת להם. בכל הנוגע לסרטון ממצלמות האבטחה, הרי שלא ניתן לזהות בו את הדמויות המעורבות.

מדובר באירוע בתוך המשפחה, אשר אינו מקים עבירה פלילית. הממצאים בתיק מלמדים כי המתלונן לא נחטף וכי הוא נמצא ברכב כשהוא נינוח ליד כסא הנהג. כמו כן לארוסה יש אינטרס להפיל את המשיבים אשר לא רצו בקשר שלה עם המתלונן. על כן אין די בראיות לכאורה להוכחת אשמה של חטיפה ולכל היותר מדובר בעבירה של כליאת שווא לפי סעיף 377 לחוק העונשין. לפיכך יש להורות על שחרורו של משיב 1 ללא תסקיר שכן חלקו הינו דומה חלקן של המשיבים 2 ו-3 אשר שוחררו למעצר בית כבר בשלב החקירה, וכן לבטל את מעצר הבית של משיבים 2 ו-3.

ראיות לכאורה - דין

6. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים **שוכנעתי כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת האשמה של המשיבים.**
7. אין מחלוקת בין הצדדים על כך שהמשיבים נכחו ביום האירוע במקום האירוע, בבית אביה של ארוסת המתלונן. המחלוקת נסובה בעיקרה סביב סיבת ההגעה למקום וכן מעשיהם של כל אחד מהמשיבים.
8. לאחר שבחנתי את הראיות בתיק סבורני כי יש בתיק ראיות לכאורה בעוצמה הנדרשת נגד המשיבים, וזאת בהסתמך על הראיות אשר יפורטו להלן.
9. ראשית, **הסרטון המתעד את האירוע** מתוך תקליטור מסומן "מצלמות מוקד רואה 2" קובץ שני - ממנו ניתן לראות את שני כלי הרכב חונים בצדו האחד של הכביש ומהם יוצאים מספר אנשים, אשר עומדים בסמוך לרכבים ובסמוך אחד לשני. בהמשך ניתן לראות אנשים חוצים את הכביש לצד השני אל עבר בניין. בדקה 00:53 נראה רכב המאזדה יוצא מהחניה ומשנה את עמידתו כך שהוא בולט אל תוך הכביש. החל מדקה 1:45 נראות מספר דמויות גוררות דמות נוספת מתוך העצים אל הכביש לעבר מכונית המאזדה. בדקה 1:49 ניתן לראות את מכונית היונדאי יוצאת ממקומה ונעמדת במרכז הנתבי. בדקה 1:55 נראות הדמויות דוחפות את הדמות "הנגררת" אל תוך המאזדה ואז ישנו סינוור של המצלמה. בדקה 2:30 עוזבת המאזדה על יושביה את המקום ואז נראות מספר דמויות נכנסות ליונדאי אשר עוזבת את המקום.
10. שנית, **הודעתו הראשונה של המתלונן** מיום 13.7.17 בה הוא מתאר "**לא הספקתי להיכנס לחצר הפנימית ואז אני לא יודע מה קרה, האחים שלי תפסו אותי והעלו אותי לאוטו של מזדה 3**" (עמ' 1 ש' 7-8). בהמשך עולים הדברים הבאים: (ש' 12-23)

"ש. אחים שלך איפה היו?"

ת. על המדרכה על הכביש הראשי.

ש. כמה אנשים היו על המדרכה ביחד עם האחים שלך?

ת. היו שלושה או ארבעה סה"כ.

ש. מי מהאחים שלך היה שם?

ת. א' (המשיב 1 - ע.ק) היה, היה האח הגדול ע'

...

ש. האם הלכת עם האחים שלך מרצונך החופשי?

ת. לא.

ש. מישהו נגע בך?

ת. רק שהעמיסו אותי לאוטו.

...

ש. התנגדת שלא יעלו אותך למזדה?

ת. כן."

ואולם יומיים לאחר הודעתו הראשונה, בהודעה שניה מיום 15.7.17, נסוג המתלונן מגרסתו הראשונית ומסר כי הגיע לבית ואז "ראיתי את שני האחים שלי הגדולים ע' וא'...פנו אלי א' וע' ואמרו לי אנחנו צריכים לקחת אותך לשייח' שיטפל בך... נכנסתי ללחץ נלחצתי מהנשימה וסחרחורת ומצאתי את עצמי איתם ברכב" (עמ' 1-2 ש' 14-21). בהמשך החקירה הכחיש המתלונן כי הוא חושש לספר את האמת (ש' 37) וטען כי הוא אינו זוכר האם התנגד להם (עמ' 3 ש' 56-58). בהמשך הוסיף "אם הייתי מרגיש סכנה או חטיפה הייתי אומר לחוקר שנחטפתי או שאני מאוים" (ש' 76-77). לאחר שהחוקר ממשיך להקשות עליו ומטיח בו את הדברים שמסר בעדותו הקודמות מסר המתלונן "שהם באו והחזיקו אותי ע' וא' אחד מפה ואחד מפה תפסו אותי בידיים תוך כדי אני התחלתי לצעוק אמרתי לא' רגע בוא נדבר עם כל הלחץ המשכתי לצעוק עד שמצאתי את עצמי בתוך הרכב" (ש' 85-86). נשאל מדוע אם כן הוא חבול בידי ומשיב כי ע' וא' תפסו אותו מהיד והתחילו ללכת לכיוון האוטו (עמ' 4 ש' 95-101). בנוסף הכחיש המתלונן כל סכסוך על רקע התכשיטים או הכסף.

לעדויות אלו מצטרף גם לוח תמונות מסומן 25, ובו תיעוד החבלות שנגרמו למתלונן בזרועותיו ובצווארו.

11. **שלישית, הודעת ע.א.ג.**, אביה של ארוסת המתלונן, מיום 14.7.17 שעה 08:18, ממנה עולה כי ביום האירוע הגיעו שלושה מאחיו של המתלונן, אחד מהם הציג את עצמו כ"ע" וביקש לדבר איתו. "אמר לי תשמע אני בא אליך בקשר לכסף שלי וזהב... לקח את הזהב ולא שילם, י' גנב, י' רמאי ואני לא רוצה שיתחתן עם ר'. אמרתי לו תשמע י' אני נותן לו את הבת שלי ואני מחתן אותה איתו, אבל אם אתה מוכיח לי ש' גנב ורמאי ואני מכיר אותו בחור טוב, אני מתנתק ממנו, אני לא מחתן איתו את הילדה" (עמ' 1 ש' 6-12). בהמשך התקשר למתלונן וביקש ממנו להגיע. המתלונן הגיע וטען כי הוא אינו גנב.

בהמשך תיאר "כולם עומדים לי בכביש, האחים אמרו לי' תבוא איתנו, והוא לא רצה לבוא ואמר אני לא בא איתכם, סחבו אותו ולקחו אותו באוטו...סחבו אותו מהכביש עד לאוטו בצד השני של הכביש,

3,4,5 אנשים סחבו אותו, הוא לא רצה ללכת איתם, התחיל לקרוא ... ר' ר', אז אמר להם תעזבו אותי אני לא רוצה ללכת אתכם...משכו אותו בידיים, איזה שתיים שלוש... אחד תפס את י' בצד אחד בידיים, אחד בצד השני, תפסו אותו ברגליים, ובראש, גם הנעליים עזב אותם אצלי" (עמ' 2 ש' 19-34).

בהמשך בהודעה מיום 14.7.17 חזר על הדברים "ע' דיבר עם י' ותפס אותו ביד ואמר לו בוא איתנו לאוטו ... י' לא רצה ללכת איתם, ואז סחבו אותו לקחו אותו לאוטו. ע' עמד ליד י' לא זוכר באיזה צד לקחו אותו גררו אותו..." (עמ' 1 ש' 5-11).

באותו מעמד מסר למשטרה את נעליו של המתלונן שנמצאו על ידו בכביש ליד המקום בו אירע האירוע.

12. רביעית, הודעת ר.א.ג., ארוסתו של המתלונן, מיום 13.7.17, בה מסרה כי בעת שע' ומשיב 1 ישבו יחד עם אביה "יצאתי החוצה ושמעתי צעקות וראיתי כי לקחו את י' ארוסי בכוח והעמיסו אותו לרכב לבן... ראיתי את י' שלוקחים אותו בכוח עוד לפני שייכנס הביתה" (עמ' 1 ש' 6-14).

בהודעה מיום 15.7.17, מסרה כי משיב 1 וע' היו אצלם בבית, היא התקשרה למתלונן וכאשר הוא הגיע הם לקחו אותו, "לקחו אותו... בכוח... איך שלוקחים בן אדם בכוח והוא לא רוצה" (עמ' 1 ש' 10-12). ומסרה כי הוא התנגד וצעק (עמ' 2 ש' 27-30).

13. לעדותה של ר.א.ג. מצטרף מזכר מאת מעיין מולקנדוב מיום 17.7.17 (מסומן 70) המתעד את שיחותיה הנסערות למוקד 100 עת הזעיקה את המשטרה לביתה. וכן דוח פעולה (מסומן 59) ממנו עולה כי הסייר המשטרתי הצליח ליצור קשר טלפוני עם העדה והיא מסרה לו כי ארוסה נלקח בכוח על ידי אחיו ע' והמשיב 1 וזאת תוך שהיא נסערת ובוכה.

14. חמישית, הודעת עד הראיה איתיאל הרמן מיום 12.7.17, שם מסר כי הבחין "בשני רכבים אשר עצרו ... כאשר אחד מהם היה ממש על הכביש, על נתיב הנסיעה ולא יכולתי לעבור, רכב יונדאי ולידו במקביל אליו מצד ימין עמדה מאזדה... מחוץ לרכבים ראיתי כ-8-9 אנשים סוחבים בחור... הוא ניסה להתנגד ולהפיל את עצמו על הרצפה ולפחות 7-8 אנשים ניסו להכניס, לדחוף את האיש לתוך רכב המאזדה והאיש תפס בגג הרכב וניסה לדחוף עצמו החוצה אבל האנשים דחפו אותו פנימה בצורה אלימה. עוד שני אנשים נכנסו למאזדה מהדלת מצד ימין ומשכו את האיש פנימה. האנשים דחפו את הדלת כמה וכמה פעמים עד שהצליחו לסגור אותה" (עמ' 1 ש' 2-12). בהמשך תיאר כי האנשים המעורבים נכנסו לתוך הרכבים ואז הוא התקשר למשטרה והחל בנסיעה אחרי שני הרכבים כשהוא מדווח למשטרה את מספר רכב של המאזדה ובהמשך גם את מספר הרכב של היונדאי עד אשר היונדאי נעצרה על יושביה על ידי המשטרה. מסר כי שמר כל העת על קשר עין עם היונדאי.

15. לעדות זו מצטרף גם מזכר מאת מעיין מולקנדוב מיום 17.7.17 אשר מתעד את השיחה שניהל איתיאל הרמן עם מוקד 100 לאחר שהיה עד למתרחש והחל בנסיעה אחרי הרכבים. הוא מוסר את פרטי רכב המאזדה ומתאר כי אדם הוכנס אליו רגעים ספורים קודם לכן תוך שימוש באלימות. הוא מתאר את נסיעת המאזדה והיונדאי תוך כדי נסיעה אחריהן עד אשר נעצר רכב היונדאי על ידי ניידת משטרה.

16. שישית, עדות הקטין, אחיהם של המשיבים, מיום 13.7.17, ממנו עולה כי ביום האירוע סיים את עבודתו ואז נסע ברכב יונדאי השייך לאימו עם משיבים 2 ו-3 כשמשיב 2 נוהג (עמ' 2 ש' 8-17). אישר כי משיבים 2 ו-3 נפגשו עם משיב 1, ע' והמתלונן וכן אישר כי חסמו את נתיב הנסיעה באמצעות הרכב

(עמ' 2-3 ש' 38-49):

"ש. אתה א' וש' נפגשתם עם האחים הגדולים שלכם בלוד ומעבר לכך גם חסמתם נתיב נסיעה בעצירה שלכם איתם, מה אתה אומר על זה?

ת. עם הרכב אני זוכר שחסמנו נתיב, אני לא פגשתי אותם אולי האחים שלי פגשו אותם.

...

ת. אני לא ירדתי מהאוטו או פגעתי בו אני נשארתי באוטו.

ש. תכף תגיד לי כי גם ש' וא' לא ירדו מהרכב, מה אתה אומר על זה?

ת. א' וש' ירדו וכל הנסיעה אני נשארתי באוטו.

...

ש. מה עשו א' וש' שירדו מהרכב?

ת. שפגשו את ע' וא' ברגע הזה לא ירדתי, ראיתי אותם אך לא ירדתי ואז אנחנו עשינו פקק ואז המשכנו לנסוע.

ש. איפה י' אחיך היה?

ת. היה שם עם ע' אצל ר'. "

עם זאת בהודעה מיום 18.7.17 חזר בו מגרסתו הקודמת וטען כי הוא סובל מבעיות זיכרון ואינו זוכר מה אמר וכי כלל לא היו במקום.

17. לכל אלו מתווספות גרסאות המשיבים כפי שניתנו בחקירותיהם במשטרה. המשיבים הכחישו את המיוחס להם ולא שינו מגרסאותיהם אף כאשר הוטחו בהם ראיות אובייקטיביות המלמדות על סתירת גרסתם.

א. משיב 1 - מסר בהודעה מיום 13.7.17 כי הגיע לבית ארוסתו של המתלונן לביקור וכי המתלונן התלווה אליו לביקור אצל השייח' בהסכמה והכחיש כי השתמש בכוח כלפי המתלונן. בהודעה מיום 17.7.17 חזר על הדברים והכחיש כי מלבדו נכח מישהו מהאחים האחרים. המשיב עמד על גרסה זו גם כאשר הוצג לו סרטון האבטחה וכך גם בהודעה מיום 18.7.17. המשיב לא ידע למסור כל פרט באשר לאיש הדת שאליו נסע לכאורה עם המתלונן, כולל שמו או כתובתו.

ב. משיב 2 - בהודעה מיום 13.7.17 הכחיש כל קשר למיוחס לו וטען כי ביום האירוע היה יחד עם הקטין ומשיב 3 בדרך הביתה מקניות. נסעו ברכב יונדאי השייך לאימו. בהודעה מיום 18.7.17 חזר על הכחשתו גם נוכח הצפיה בסרטון האבטחה והטחת עדות עד ראיה וכן עדותו של הקטין.

ג. משיב 3 - בהודעה מיום 13.7.17 הכחיש את המיוחס לו. בהודעה מיום 18.7.17 חזר על הכחשתו וטען כי לא נכח במקום האירוע וזאת גם לאחר הצפייה בסרטון האבטחה והטחת עדותו של עד הראייה ושלו הקטין.

18. יצוין כי טרם מתן החלטה זו, צירפה המבקשת לחומר הראיות שתי הודעות אשר נגבו מז.א.ע.. בהודעות אלו יש כדי לחזק את הראיות בדבר אירוע החטיפה המתואר. כמו כן יש בהן כדי לחזק את גרסת המשיבים לפיה הסיבה שהגיעו למקום היתה לצורך לקיחת המתלונן לטיפול אצל איש דת.

19. סבורני כי נוכח המפורט לעיל ישנה תשתית ראייתית גולמית לביצוע לכאורה של המעשים המתוארים בכתב האישום.

20. **בכל הנוגע לחלק היחסי של כל אחד מן המשיבים באירוע**, הרי שניכר כי חלקו של המשיב 1 במעשים הינו מרכזי ומשמעותי (לכאורה ביחד עם ע'). הוא זה שלכאורה הגיע ביחד עם ע', כדי לשוחח עם אביה של ארוסתו של המתלונן ועם המתלונן עצמו, והוא וע' הם אלה שלכאורה אחזו תחילה במתלונן, הכניסו אותו חרף התנגדותו לרכב המזדה, ונסעו עמו מהמקום.

המשיבים 2 ו-3 מעורבים אף הם במעשים, אם כי חלקם בביצוע המעשים מצומצם יותר. הן על-פי כתב האישום והן על-פי הראיות הגולמיות, מי שהגיע תחילה לבית אביה של ארוסת המשיב 1 וע', הם שוחחו עם אביה של הארוסה ועם המתלונן, והם אלה שתפסו את המתלונן ומשכו אותו בכוח מהבית אל רכב המזדה. המשיבים 2-3 הגיעו מלכתחילה ברכב נפרד, מסוג יונדאי. בשלב כלשהו רכב היונדאי אשר עמד בצד הכביש, נסע אל תוך הנתבי וחסם מעבר כלי רכב אחרים. המשיבים 2-3 הצטרפו לכאורה אל המשיב 1 וע', במטרה להכניס את המתלונן לרכב המזדה, אם כי קיים קושי לקבוע את מעשיהם המדויקים בשלב זה. בהמשך, המשיב 1 ע' עזבו את המקום עם המתלונן ברכב המזדה, ואילו המשיבים 2-3, ביחד עם הקטין, נסעו ברכב היונדאי מאחורי רכב המזדה. מכאן, שחלקם של המשיבים 2-3 קיים, אך מצומצם יותר.

חטיפה או כליאת שווא - דין

21. ב"כ הצדדים נחלקו בשאלה האם המעשים המיוחסים למשיבים עולים לכאורה כדי עבירת חטיפה לפי סעיף 369 לחוק העונשין, כפי שיוחס למשיבים בכתב האישום. ב"כ המשיבים טענו כי מכיוון שלמשיבים לא הייתה כוונה לפגוע במתלונן, אלא להביאו לטיפול בפני איש דת הרי שלא מתקיימים יסודות עבירת החטיפה.

22. סעיף 369 לחוק העונשין קובע כדלקמן:

"הכופה אדם בכוח או באיומים או מפתהו באמצעי תרמית ללכת מן המקום שהוא נמצא בו, הרי זו חטיפה, ודינו - מאסר עשר שנים"

23. היסוד העובדתי של עבירת החטיפה דורש כי יהיה אילוץ של הקורבן, על ידי שימוש בכוח או באיומים, לעזוב את המקום שבו הוא נמצא בניגוד לרצונו ושלא בהסכמתו. מיקומו של סעיף העבירה תחת פרק של פגיעה בחירות הביא לפרשנות התכליתית של סעיף לפיו על המעשה לשלול את חופש התנועה של קורבן החטיפה, וכי "שלילת חופש התנועה של הקורבן בדרך של תפיסתו, עיכובו או כליאתו היא על פי רוב חלק אימננטי ממעשה הכפייה" (בהקשר זה ראו י. קדמי, על הדין בפלילים חלק ג' 1490 וכן ע"פ 7365/00 פרחאת נ' מדינת ישראל, (11.8.03)).

24. יסודות העבירה אינם דורשים התקיימות של מניע ואין אף דרישה כי עבירת החטיפה תעשה למטרה מסוימת. הגם שהיה ויכח כי אכן נעשתה למטרה מסוימת כגון כליאה או הוצאה מהארץ יהיה העונש שבצידה חמור יותר. לא קיימת בחוק דרישה לכך שהחטיפה תהיה במטרה לפגוע בקורבן.

25. כמו כן, באשר ליסוד הנפשי הרי שהעבירה הינה עבירת מחשבה פלילית התנהגותית, ובהיעדר דרישה של כוונה, בא היסוד הנפשי על סיפוקו בקיומה של מודעות כלפי רכיב היסוד העובדתי, היינו כלפי טיב המעשה ומאפייניו וכלפי התקיימות הנסיבות הקבועות בהגדרת העבירה.

26. במקרה דנן, על פי הראיות הגולמיות שבתיק עולה כי המשיבים הגיעו למקום בשני רכבים שונים.

בשלב מסוים הודיעו משיב 1 וע' למתלונן כי הם לוקחים אותו עימם. המתלונן שב וחזר באוזניהם על חוסר רצונו לבוא עימם ואף הביע את התנגדותו במעשים. חרף העדר הסכמתו של המתלונן, המשיב 1 וע' משכו אותו בכוח מהבית אל רכב המזדה. המשיבים 2-3, שעמדו בסמוך, הצטרפו והכניסו את המתלונן לתוך המושב האחורי במזדה, חרף התנגדותו. המשיב 1 ואחרים נכנסו לרכב המזדה ונסעו מהמקום, כאשר המשיבים 2 ו-3 נוסעים אחריהם ברכב נוסף (היונדאי).

מכאן כי המשיבים, בצוותא, הפעילו כוח פיזי כלפי המתלונן ואילצו אותו לעזוב את המקום בניגוד לרצונו.

27. בנסיבות המתוארות לעיל הראיות הגולמיות שבתיק מובילות למסקנה כי מתקיימים לכאורה יסודות עבירת החטיפה.

28. בשולי הדברים יש לציין כי לא ניתן לשלול את טענת ב"כ המשיבים לפיה מטרת החטיפה היתה הבאת המתלונן בפני איש דת (שייח') אשר יסיר ממנו את "הקללה" ממנה סברו המשיבים כי הוא סובל. הדברים עולים לא רק מתוך דברי המשיב 1 אלא גם מתוך דברי ע.א.ג. בהודעה מיום 14.7.17, שעה 8:18, אשר מסר **"אמר לי אח שלו ע' שלוקחים אותו לשיח, אולי יש לו שחור קללה, שיוציאו אותו מהם, ע' אמר לי את זה ברגע שי' הגיע לפני שלקחו אותו"** (בהודעה מיום 14.7.17, עמ' 2 ש' 40-41). על הדברים חזר גם בהודעה נוספת מאותו יום בשעה מאוחרת יותר, אז מסר **"ע' דיבר עם י' ותפס אותו ביד ואמר לו בוא איתנו לאוטו ניקח אותו לשייח'... ע' תפס אותו ואמר לו בוא איתנו לשייח'"** (עמ' 1 ש' 5-11).

הדברים אף עולים מדבריה של **ר.א.ג.** אשר מסרה בהודעתה כי הבינה בדיעבד שלוקחים את המתלונן לשייח' לטיפול.

כך עולה אף מעדות **פ.א.ג.** מיום 23.7.17, אחיה של ארוסת המתלונן, אשר מציין כי ע' אמר **"שרוצים לקחת אותו אצל שייח' ולקחו אותו לשייח'"**.

כך עולה אף מההודעה הראשונה של המתלונן לפיה **"רצו לקחת אותי לשייח' שסיר ממני את הכישוף"**. הדברים אף עולים מתוך עדותו של **א.ע.ז.** מיום 22.8.17.

העובדה שבסופו של דבר אכן נמצא המתלונן בדרום הארץ ללא כל אינדיקציה למצוקה מחלישה את הסברה שהיתה כוונה לפגוע במתלונן. יודגש כי ממזכר מאת רס"ר עמוסי מיום 18.7.17 (מסומן 99) עולה כי כאשר אותר רכב המאזדה ישב המתלונן במושב האחורי. אין במזכר כל התייחסות למצבו הנפשי שיש בו כדי ללמד על מצוקה כאמור.

הגם שאין בכך, כאמור לעיל, כדי להשליך על עוצמת הראיות לכאורה יתכן ויהיה מקום לשקול את הדברים במסגרת הדיון באשר לעילת המעצר ולשאלת החלופה.

סוף דבר

29. אשר על-כן, אני קובע כי ישנה תשתית ראייתית לכאורה כנגד המשיבים בעבירה המיוחסת להם.

ניתנה היום, כ"א אלול תשע"ז, 12 ספטמבר 2017, בנכחות
הצדדים.